

Ár 2010, föstudaginn 15. október 2010, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Áslaug Árnadóttir, formaður, Geir Arnar Marelsson, Jóhann Tómas Sigurðsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir og Guðlaug Brynja Ólafsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 2/2010**:

M
gegn
Fjármálafyrirtækið F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 28. janúar 2010 með kvörtun lögmanns sóknaraðila, dagsettri 25. janúar 2010. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 28. janúar 2010, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust þann 25. febrúar 2010. Var bréfið sent lögmanni sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 1. mars 2010, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust þann 9. mars 2010. Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 28. júní og 15. október 2010.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili keypti tékka nr. X af gamla F þann 16. apríl 2008 að fjárhæð 40.000 NOK.

Þann 20. maí 2009 keypti varnaraðili umræddan tékka af sóknaraðila. Fékk sóknaraðili kvittun fyrir viðskiptunum og í samræmi við fyrirmæli sóknaraðila var andvirði tékkans, samtals 784.940 kr. millifærðar á reikning sóknaraðila hjá varnaraðila. Síðar sama dag millifærði starfsmaður varnaraðila 784.940 kr. út af reikningi sóknaraðila inn á reikning varnaraðila. segir á kvittun fyrir viðskiptum að um sé að ræða bakfærð gjaldeyrisviðskipti. Umrædd kvittun mun ekki hafa borist sóknaraðila og var hann ekki látinn vita af bakfærslunni fyrr en nokkru síðar þegar honum barst í pósti ódagsett tilkynning frá starfsmanni varnaraðila þar sem fram kemur að gjaldkeri virðist ekki hafa skoðað nægilega vel dagsetningu tékkans, sem hafi verið frá apríl 2008. Geti bankinn því miður ekki keypt tékkann vegna falls bankans.

Lögmaður sóknaraðila hefur tvívegis sent varnaraðila bréf þar sem farið er fram á endurgreiðslu vegna heimildarlausrar úttektar varnaraðila af reikningi sóknaraðila, en ekki fengið nein svör. Málið barst úrskurðarnefndinni þann 28. janúar 2010.

III.

Umkvörtunarefni.

Kröfur sóknaraðila eru að varnaraðila verði gert að greiða sóknaraðila skaðabætur að fjárhæð 784.930 kr. ásamt dráttarvöxtum skv. III. kafla laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá 20. maí til greiðsludags. Jafnframt er gerð krafa um málskostnað vegna reksturs máls fyrir nefndinni.

Sóknaraðili rökstyður kröfur sínar með því að hann geti með engu móti borið ábyrgð á hugsanlegum mistökum starfsmanna varnaraðila varðandi kaup á tékkanum og millifærslan út af reikningnum hafi verið framkvæmd í fullkomnu heimildarleysi. Beri varnaraðili ábyrgð á mistökum starfsmanna á grundvelli reglunnar um húsbóndaábyrgð.

Telur sóknaraðila að varnaraðili hafi valdið honum tjóni sem sé bótaskyldt á grundvelli lagareglna og ólögfesta skaðabótareglna og nemi tjón sóknaraðila andvirði þeirrar fjárhæðar sem tekið var út af reikningi hans hjá varnaraðila auk dráttarvaxta.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað. Telur varnaraðili sóknaraðila ekki hafa orðið fyrir tjóni vegna umrædds atviks þar sem um hafi verið að ræða tékka sem varnaraðila hafi ekki verið skylt að kaupa og í raun hafi starfsmanni verið óheimilt að kaupa hann. Samkvæmt 40. gr. tékkalaga nr. 94/1933 geti handhafi tékka krafist fullnustu hjá framseljendum sé tékki ekki greiddur vegna greiðslufalls. Allar líkur séu á því að um greiðslufall hefði orðið í því tilviki sem hér um ræðir, þar sem útgefandi tékkans hafi verið í greiðslustöðvun á umræddum tíma. Bankanum hafi því verið heimilt að fá tékkann endurgreiddan frá sóknaraðila. Hafi sóknaraðili ekki sýnt fram á að hann hafi orðið fyrir tjóni þar sem bankinn hafi alltaf átt rétt á að fá tékkann endurgreiddan frá sóknaraðila. Þvert á móti hafi varnaraðili komið í veg fyrir að sóknaraðili yrði fyrir viðbótarkostnaði vegna greiðsludráttar og innheimtu tékkans.

Varnaraðili vísar auk þess til að bankanum hafi ekki borið að innleysa tékkann þar sem að á grundvelli 29. gr. tékkalaga beri að sýna tékka, sem gefinn er út hér á landi og greiðast skal innanlands, innan 30 daga frá útgáfudegi. En umræddur tékki hafi verið sýndur rúmu ári eftir útgáfudag. Því hafi starfsmanni verið óheimilt að taka við honum.

Þá segir varnaraðili að samkvæmt vinnureglum bankans sé heimilt að leiðrétta rangfærslur ef það er gert innan eins bankadags eftir að innborgun átti sér stað og að því gefnu að reikningseigandinn hafi ekki tekið peningana út. Ber að tilkynna reikningseigandanum um bakfærsluna og ástæður hennar.

Loks mótmælir varnaraðili kröfum sóknaraðila um málskostnað á grundvelli þess að samþykktir nefndarinnar geri ekki ráð fyrir því að nefndin úrskurði um málskostnað.

VI.

Niðurstaða.

Í máli þessu er deilt um hvort að varnaraðila hafi verið heimilt að millifæra 784.940 kr. af reikningi sóknaraðila yfir á reikning varnaraðila. Millifærsluna framkvæmdi starfsmaður varnaraðila sama dag og umrædd fjárhæð hafði verið færð á

reikning sóknaraðila vegna kaupa varnaraðila á tékka af sóknaraðila. Var sóknaraðila tilkynnt skriflega um millifærsluna u.þ.b. tveimur vikum eftir að hún fór fram.

Krefst sóknaraðili þess að varnaraðila verði gert að greiða sóknaraðila skaðabætur að fjárhæð 784.930 kr. ásamt dráttarvöxtum skv. III. kafla laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá 20. maí til greiðsludags. Jafnframt er gerð krafa um málskostnað vegna reksturs málsins fyrir nefndinni.

Við kaup varnaraðila á umræddum tékka af sóknaraðila undirritaði sóknaraðili svohljóðandi yfirlýsingu:

„Ef ofangreindur tékki reynist innistæðulaus, falsaður eða gallaður þá skuldbindur undirritaður sig til að endurgreiða bankanum andvirði tékkans og bæta honum allt það tjón og kostnað sem innlausnartilraunin kann að hafa í för með sér bankanum að skaðlausu. reiknað af andvirði tékka frá kaupdegi hans/þeirra.

Ég undirritaður/-uð gef F hér með fullt og ótakmarkað umboð til að taka út af reikningi mínum nr. _____, til greiðslu á andvirði ofangreinds tékka, ásamt öllum kostnaði skv. framangreindu.

Hér með skuldbind ég mig til að hlíta í einu og öllu ákvæðum laga nr. 87/1992 um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála, svo og reglum settum samkv. þeim.“

Í framangreindri yfirlýsingu var ekki tiltekinn neinn bankareikningur. Í málinu liggja ekki fyrir upplýsingar um að sóknaraðili hafi með öðrum gerningum veitt varnaraðila heimild til að taka umrædda fjármuni út af reikningi sínum. Því er það niðurstaða nefndarinnar að varnaraðili hafi ekki haft heimild til að millifæra 784.940 kr. af reikningi sóknaraðila yfir á reikning varnaraðila þann 20. maí 2009, enda hefði varnaraðila, sem er fjármálafyrirtæki sem hefur atvinnu af bankaviðskiptum, verið í lófa lagið að fá heimild til úttektar af þeim reikningi sóknaraðila sem andvirði tékkans var lagt inn á. Það er því niðurstaða nefndarinnar að varnaraðila beri að greiða sóknaraðila 784.940 kr.

Sóknaraðili krefst í málinu dráttarvaxta af framangreindri fjárhæð frá 20. maí 2009. Af gögnum málsins verður ráðið að sóknaraðili hafi fyrst kafið varnaraðila um endurgreiðslu umræddrar fjárhæðar þann 14. október 2009. Með vísan til 3. mgr. 5. gr. laga um vexti og verðtryggingu, nr. 38/2001 er það niðurstaða nefndarinnar að varnaraðili skuli greiða sóknaraðila dráttarvexti af framangreindri fjárhæð frá 14. nóvember 2009.

Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki hefur enga heimild til að ákvarða sóknaraðila málskostnað í málinu og verður kröfu sóknaraðila þar að lútandi því hafnað.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Varnaraðili, F, greiði sóknaraðila, M, 784.930 kr. með dráttarvöxtum frá 14. nóvember 2009.

Kröfu sóknaraðila um greiðslu málskostnaðar er hafnað.

Reykjavík, 15. október 2010.

Áslaug Árnadóttir

Geir Arnar Marelsson
Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson
Guðlaug Brynja Ólafsdóttir